

Država naj zavaruje varnostnike

Za minimalno plačo varnostniki ne delajo 174, ampak kar 230 ur. Do tega prihaja zaradi nelojalne konkurence, ki je v veliki meri posledica dejstva, da za dejavnost varnosti že od leta 2006 ni več kolektivne pogodbe. Država, ki daje licence varnostnim službam in jim naroča tudi 60 odstotkov storitev, bi morala tudi nadzirati kršenje pravic delavcev in delodajalcem vsiliti sklenitev nove kolektivne pogodbe dejavnosti.

Vse to sta na novinarski konferenci to sredo povedala predsednica Sindikata komunale, varovanja in poslovanja z nepremičninami Slovenije (SKVNS) **Majda Marolt** in **Bernhard Mraz**, predsednik republiškega odbora sindikata zasebnega varovanja. Izvršni sekretar ZSSS **Goran Lukić** je dodal, da je posledica vsega tega tudi ogromno kršitev pravic delavcev in tudi njihovega hudega izkoriščanja.

Delodajalci so kolektivno pogodbo odpovedali že leta 2006, kasneje je zanje veljala le splošna pogodba, od leta 2009 pa za varnostnike velja le zakon o delovnih razmerjih. Po mnenju Maroltove je država (še posebej ministrstvo za notranje zadeve) tista, ki bi morala poskrbeti za sklenitev kolektivne pogodbe dejavnosti. V zakonu o zasebnem varovanju namreč piše, da je dejavnost zasebnega varovanja gospodarska dejavnost, namenjena varovanju ljudi in premoženja, država jo ureja v javnem interesu, opozarja Maroltova. Dodaja, da država daje varnostnim agencijam kar 60 odstotkov dela, izvajalce izbira prek javnih naročil, praviloma tistih, ki dajejo najcenejše ponudbe. Te pa

Minimalno plačo prejema kar 2179 (več kot tretjina) od 5846 zaposlenih. Povprečna plača znaša le 964,36 evra, kar je 62 odstotkov povprečne slovenske plače v zasebnem sektorju, ta znaša 1548 evrov.

Bernhard Mraz, Majda Marolt in Goran Lukić

varnostnikom ne zagotavljajo niti minimalnih plač, povrh pa omogočajo manjšim varnostnim službam, da z dampinškimi cenami konkurirajo večjim družbam.

Maroltova je citirala tudi pismo enega od članov, ki piše, da ni vedel, da bo z zaposlitvijo v varnostni službi ostal brez vseh pravic in da bo plača minimalna, da bo za delodajalca le številka. Problem so nečloveške razmere v dejavnosti, kjer so zaposleni tudi zelo slabo plačani.

V zasebnem varovanju je relativno največ zaposlenih, ki prejemajo minimalno plačo. Na drugi strani pa so zaslužki lastnikov zelo veliki, med njimi je veliko zelo bogatih Slovencev. Največja družba lahko celo kupuje Zavod za varstvo pri delu RS.

Največ kršitev je v zvezi z delovnim časom, njegovim razporejanjem, pravi Maroltova. Veliko zaposlenih dela bistveno več ur, kot jih dobi plačanih. Mraz dodaja, da namesto 174 ur delavci delajo praviloma kar 230 ur. Delavci do dodatkov k plači sploh niso upravičeni, ne glede na to, ali delajo ponoči ali ob praznikih, izplačajo jim le minimalno plačo, pravi Maroltova. Definicijo minimalne

plače je zato treba spremeniti in iz nje izločiti vse dodatke.

Varnostniki so dolžni, tudi ko so prosti in doma, na spletni strani svojega podjetja, spremljati urnik. Nikoli ne vedo, ali bodo in kdaj bodo prosti. Tedensko delajo tudi po 72 ur. Varnostniki nimajo niti možnosti odmora med delom, nimajo niti primerne obutve. Pri izplačevanju regresa za letni dopust so v enem od podjetij zaposleni dolžni delati več ur, ki jih nato obračunajo in izplačajo kot obroke regresa za letni dopust.

Varnostniki so pogosto prikrajšani tudi pri regresu za prehrano in pri vračilu potnih stroškov.

Maroltova opozarja tudi na priljubljeno prakso delodajalcev, da ustanavljajo več družb in prek njih zaposlene premeščajo ter tako kršijo pravico do redne zaposlitve.

Po Mrakovih besedah so v **Varnosti Maribor**, kjer je tudi predsednik sindikata, z vodstvom družbe izpogajali podjetniško kolektivno pogodbo. Želel bi si, da bi takšno listino imeli tudi v drugih varnostnih službah. Ministrstvo je licenco za zasebno varovanje izdalo kar 126 družbam, v javnosti pa

Od ministrstva za notranje zadeve SKVNS pričakuje, da bo socialne partnerje na področju zasebnega varovanja povabilo na skupen pogovor. Pogajanja se morajo začeti takoj, je poudarila predsednica SKVNS.

Foto F. K.

je prepoznavnih le kakšnih deset. V teh razmerah mala podjetja na trgu pobirajo delo velikim podjetjem. Ministrstvo, ki izdaja licence za varovanje, bi pri tem moralo vedeti tudi, za kakšno ceno morajo delati varnostniki. Varovanje je lahko tudi rizično in nevarno. Gre za prevoz denarja, varovanje velikih prireditev in pomembnih objektov, dela se o vikendih in praznikih, in za vse to dobijo varnostniki le minimalno plačo.

Če se z zbornico zasebnega varovanja ne bo mogoče dogovoriti in bodo od nje dobivali le lažne obljube, kot je bilo v času vodenja **Inga Paša**, se bo po Mrakovih besedah SKVNS moral obrniti tudi na vse druge, ki bodo lahko vplivali delodajalsko stran, da bo sodelovala v socialnem dialogu.

Lukić je ob zaključku konference ugotovil, da so delavci stisnjeni v kot med državnim socialnim dampingom in delodajalci, ki bežijo od kolektivne pogodbe. To pa povečuje kršitve pravic delavcev in povzroča njihovo vedno večjo prestrašenost. Celó javno si ne upajo vstopati v sindikat.

F. K.